

Γιατί πρέπει να ζητάμε από τον Θεό να μας βοηθήσει; (Άγιος Γέροντας)

[- Πατέρες - Γέροντες](#)

Γέροντα, γιατί πρέπει να

ζητάμε από τον Θεό να μας βοηθάει ,αφού ξέρει τις ανάγκες μας;

- Γιατί υπάρχει ελευθερία. Και μάλιστα, όταν πονάμε για τον πλησίον μας και Τον παρακαλούμε να τον βοηθήσει, πολύ συγκινείται ο Θεός ,γιατί τότε επεμβαίνει, χωρίς να παραβιάζεται το αυτεξούσιο. Ο Θεός έχει όλη την καλή διάθεση να βοηθήσει τους ανθρώπους που υποφέρουν. Για να τους βοηθήσει όμως, πρέπει κάποιος να Τον παρακαλέσει.

Γιατί, αν βοηθήσει κάποιον ,χωρίς κανείς να Τον παρακαλέσει, τότε ο διάβολος θα διαμαρτυρηθεί και θα πη: « Γιατί τον βοηθάς και παραβιάζεις το αυτεξούσιο; Αφού

είναι αμαρτωλός, ανήκει σε εμένα » . Εδώ βλέπει κανείς και την μεγάλη πνευματική αρχοντιά του Θεού, που ούτε στον διάβολο δίνει το δικαίωμα να διαμαρτυρηθεί. Για αυτό θέλει να Τον παρακαλούμε, για να επεμβαίνη – και θέλει ο Θεός να επεμβαίνη αμέσως, αν είναι για το καλό μας – , και να βοηθή τα πλάσματά Του ανάλογα με τις ανάγκες τους. Για τον κάθε άνθρωπο ενεργεί ξεχωριστά, όπως συμφέρει στον καθέναν καλύτερα.

Ο Θεός λοιπόν αλλά και οι Άγιοι για να βοηθήσουν ,πρέπει ο ίδιος ο άνθρωπος να το θέλη και να το ζητά ,αλλιώς δεν επεμβαίνουν. Ο Χριστός ρώτησε τον παράλυτο: « Θέλεις υγιής γενέσθαι; » . Αν δεν θέλη ο άνθρωπος ,το σέβεται ο Θεός. Αν κάποιος δεν θέλη να πάη στον παράδεισο, ο Θεός δεν τον παίρνει. Εκτός αν ήταν αδικημένος και είχε άγνοια, οπότε δικαιούται την θεία βοήθεια. Διαφορετικά , δεν θέλει να επέμβη ο Θεός. Ζητά κανείς βοήθεια και ο Θεός και οι Άγιοι την δίνουν. Μέχρι να ανοιγοκλείσης τα μάτια σου ,έχουν κιόλας βοηθήσει. Μερικές φορές δεν προλαβαίνεις ούτε να τα ανοιγοκλείσης . Τόσο γρήγορα βρίσκεται ο Θεός δίπλα σου.

« Αιτείτε και δοθήσεται » , λέει η Γραφή. Αν δεν ζητάμε βοήθεια από τον Θεό , θα σπάζουμε τα μούτρα μας. Ενώ, όταν ζητάμε την θεία βοήθεια , ο Χριστός μας δένει με ένα σχοινάκι και μας συγκρατεί. Φυσάει ο αέρας από εδώ-εκεί ,αλλά, επειδή είμαστε δεμένοι, δεν κινδυνεύουμε. Όταν όμως ο άνθρωπος δεν καταλαβαίνει ότι ο Χριστός είναι που τον κρατάει, λύνεται πλέον από το σχοινάκι και τον χτυπούν οι άνεμοι από δω κι από κει και ταλαιπωρείται.

Να ξέρετε, μόνον τα πάθη και οι αμαρτίες είναι δικές μας . Ό,τι καλό κάνουμε είναι από τον Θεό, ό,τι ανοησίες κάνουμε είναι δικές μας. Λίγο η Χάρης του Θεού να μας αφήση, τίποτε δεν μπορούμε να κάνουμε. Όπως στην φυσική ζωή , λίγο το οξυγόνο να μας πάρη ο Θεός ,αμέσως θα πεθάνουμε, έτσι και στην πνευματική ζωή , λίγο αν μας αφαιρέση την θεία Χάρη, πάει, χαθήκαμε.

Μια φορά ένιωθα στην προσευχή μια αγαλίαση. Ώρες στεκόμουν όρθιος και δεν ένιωθα καθόλου κούραση . Όσο προσευχόμουν, ένιωθα μια γλυκιά ξεκούραση ,κάτι που δεν μπορώ να το εκφράσω. Ύστερα μου πέρασε ένας λογισμός ανθρώπινος : Επειδή μου λείπουν δυο πλευρά και εύκολα κρυώνω, σκέφθηκα, για να μην χάσω αυτήν την κατάσταση και να προχωρήσω όσο πάει, να πάρω ένα σάλι, να τυλιχθώ, μήπως αργότερα κρυώσω. Μόλις δέχθηκα αυτόν τον λογισμό, αμέσως σωριάστηκα κάτω. Έμεινα πεσμένος κάτω μισή ώρα περίπου και μετά μπόρεσα να σηκωθώ να πάω στο κελλί να ξαπλώσω. Προηγουμένως ,όσο προχωρούσα στην προσευχή ,ένιωθα σαν ένα πούπουλο , ένα ελάφρωμα ,μια αγαλίαση, που δεν εκφράζεται.

Μόλις όμως δέχθηκα αυτόν τον λογισμό, σωριάστηκα κάτω. Αν έφερνα έναν

υπερήφανο λογισμό και έλεγα λ.χ. « ζήτημα είναι ,αν υπάρχουν δύο-τρεις σε τέτοια κατάσταση » , τότε είναι που θα πάθαινα ζημιά. Σκέφθηκα ανθρώπινα ,όπως σκέφτεται ο κουτσός να πάρη τα δεκανίκια του , όχι δαιμονικά. Ήταν ένας φυσικός λογισμός , αλλά και πάλι είδες τι έπαθα.

Το μόνο που έχει ο άνθρωπος είναι μια διάθεση και ανάλογα με αυτήν τον βοηθάει ο Θεός. Για αυτό λέω, όσα αγαθά έχουμε είναι δώρα του Θεού. Τα έργα μας είναι μηδέν και οι αρετές μας είναι μια συνέχεια από μηδενικά. Εμείς θα προσπαθούμε να προσθέτουμε συνέχεια μηδενικά και να παρακαλούμε τον Χριστό να βάλη την μονάδα στην αρχή, για να γίνουμε πλούσιοι. Εάν δεν βάλη τη μονάδα ο Χριστός στην αρχή, χαμένος ο κόπος.

Άγιος Παΐσιος Αγιορείτης

Πηγή: askitikon.eu